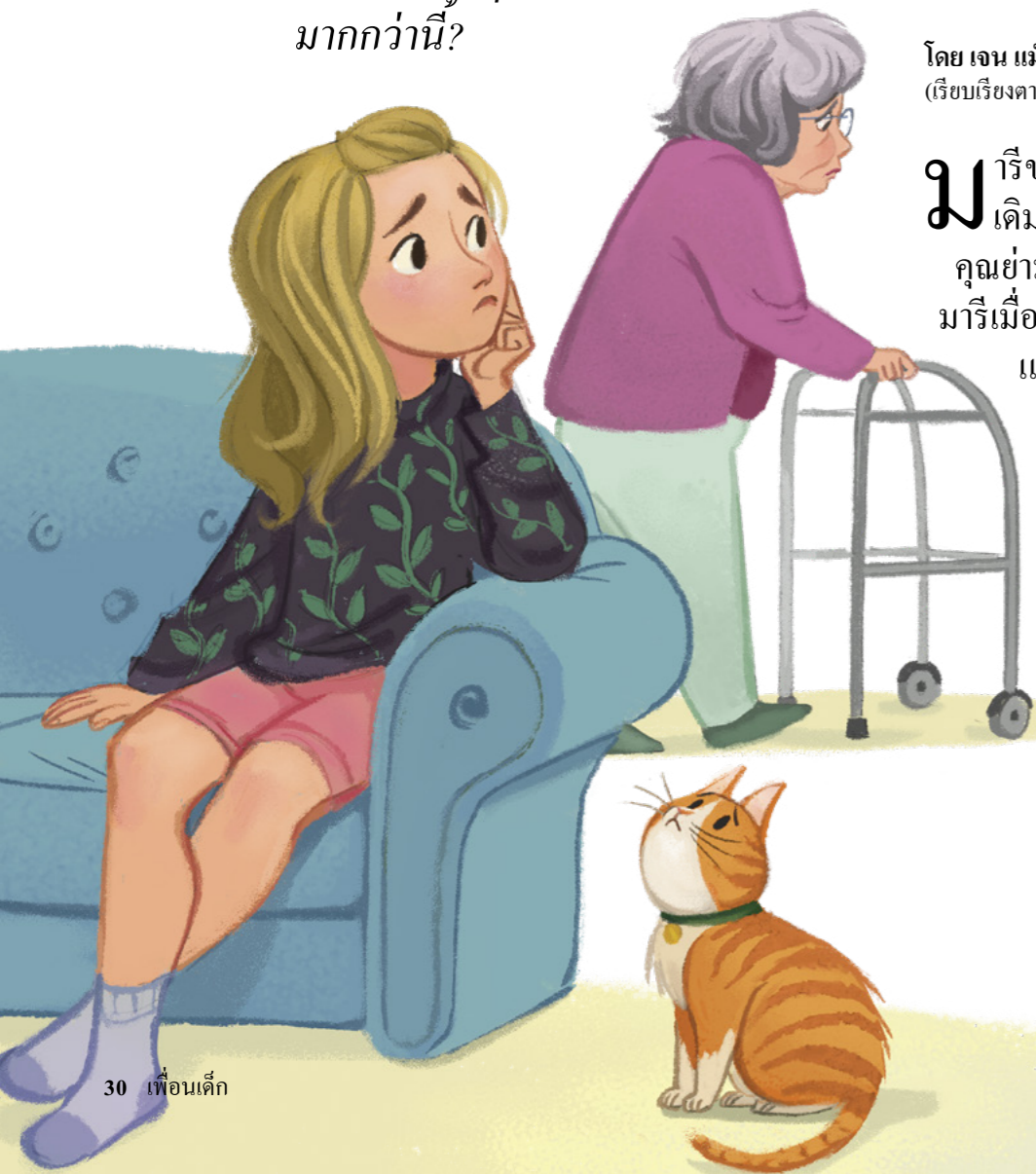

จำกับ คุณย่า

ทำไมมารีไม่อดทนกับคุณย่าให้มากกว่านี้?

โดย เจน แม็คไบรด์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

มารีขมวดคิ้ว คุณย่าเล่าแต่เรื่องเดิมๆ ซ้ำไปซ้ำมา คุณย่ามาอาศัยอยู่กับครอบครัวของมารีเมื่อหลายเดือนก่อน มารีรักท่าน แต่บางครั้งอยู่ใกล้คุณย่าก็เป็นเรื่องที่น่าเบื่อหน่าย ท่านเล่าแต่เรื่องเดิมๆ ซ้ำไปซ้ำมา บางครั้งท่านเริ่มเล่าใหม่ก่อนจะเล่าจบเรื่องด้วยซ้ำ

มารีถอนหายใจ “คุณย่าคะ” เธอพูด “เรื่องนี้เล่าให้หนูฟังไปแล้วนะคะ”

คุณย่าก้มหน้า “ย่าเล่าแล้วหรือ?”

“ใช่ค่ะ” มารีตอบ “คุณย่าเพิ่งเล่าไปเมื่อไม่กี่นาทีก่อน”

“ย่าจำไม่ได้” คุณย่าพูด ท่านดูเศร้าและสับสน จาก

นั่นท่านก็ลุกขึ้นและเดินกลับไปห้อง

มารีรู้สึกเสียใจที่เธอทำให้คุณย่าไม่พอใจ ตั้งแต่คุณปู่สิ้นชีวิต คุณย่าหลงลืมมากขึ้นเรื่อยๆ ครั้งหนึ่งท่านเปิดเตาทิ้งไว้และไฟก็ไหม้ห้องครัวของท่าน นั่นคือตอนที่คุณพ่อคุณแม่พาคุณย่ามาอยู่กับพวกท่าน

มารีเจอคุณพ่อในห้องครัว “หนูรักคุณย่าจริงๆ นะคะ แต่หนูเบื่อกันที่จะได้ยินแต่เรื่องเดิมๆ ทำไมคุณย่าถึงจำไม่ได้ว่าเล่าเรื่องนั้นให้หนูฟังแล้ว ประมาณห้าสิบสี่ครั้ง?”

คุณพ่อยิ้ม “พ่อแน่ใจว่าไม่น่าถึงห้าสิบสี่ครั้งนะ แต่พ่อรู้ว่ามันยาก ย่าของคุณมีอาการป่วยทางสมองเลยทำให้เธอหลงลืมสิ่งต่างๆ เรื่องราวของเธอจึงเป็นวิธีที่เธอพยายามจดจำว่าเธอเป็นใคร”

มารีก้มหน้าลง ทำไมเธอไม่อดทนกับคุณย่าให้มากกว่านี้? คุณย่าปฏิบัติต่อเธอด้วยความรักเสมอมา ท่านเรียกเธอว่า “มารีของย่า” มารีนึกถึงตอนที่เธอเคยช่วยคุณย่าปลูกดอกไม้และถอนวัชพืชในสวน

มารีเคาะประตูห้องของคุณย่า “เข้ามาได้เลยจ๊ะ” คุณย่าพูด

มารีเปิดประตู คุณยำนั่งอยู่บนเก้าอี้ โดยมีพระคัมภีร์เปิดไว้บนตัก

“คุณย่าคะ ช่วยเล่าให้หนูฟังหน่อยได้ไหม

ว่าคุณย่ากับคุณปู่เข้าร่วมศาสนจักรได้อย่างไร?”

มารีถาม

คุณย่าเงยหน้าขึ้น “หนูอยากฟังเรื่องของปู่กับย่าหรือจ๊ะ?” ท่านถามด้วยน้ำเสียงที่มีความหวัง

มารีนั่งลงข้างคุณย่า “หนูอยากฟังค่ะ หนูอยากฟังทุกเรื่องเลย” มารีจับมือคุณย่า “คุณย่าเป็นคน

พิเศษมากสำหรับหนู และจะเป็นเสมอค่ะ”

คุณย่ายิ้ม เอนตัวลงฟังเก้าอี้ และเริ่มเล่าเรื่องราว

มารีได้ยินเรื่องนี้มาหลายครั้งแล้ว แต่คราวนี้เธอไม่รู้สึกรำคาญหรือร้อนใจ เธอกลับรู้สึกถึงความรักและความพิศวง เธอรู้ว่าคุณย่าและคุณปู่เสียสละมากเมื่อพวกท่านเข้าร่วมศาสนจักรในเยอรมนี คุณปู่คุณย่าย้ายไปอยู่ไกลจากบ้านเพื่อจะได้อยู่ใกล้สมาชิกศาสนจักรคนอื่นๆ

คุณย่าเล่าเรื่องจบและยิ้ม “หนูเป็นเด็กดี มารีของย่า”

มารีกอดคุณย่า “ขอบคุณค่ะ คุณย่า หนูรักคุณยำนะคะ” ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา